

BELEIDSPLAN SCHULDHULPVERLENING 2012-2015 KRIMPEN AAN DEN IJSSEL

Beleidsplan ter uitvoering van de Wet Gemeentelijke Schuldhulpverlening

Inhoudsopgave	Pag.
1. Samenvatting op hoofdlijnen	5
1.1. Opmerkingen vooraf	5
1.2. Beoogd resultaat	5
1.3. Uitgangspunten en verantwoordelijkheden	5
1.4. Preventie “gerichter” inzetten en verankeren	6
1.5. Toelatingscriteria voor schuldhulpverlening	6
1.6. De vorm van schuldhulpverlening	6
1.7. De wachttijd	6
1.8. Kwaliteitseisen	7
2. Visie, uitgangspunten en verantwoordelijkheden	9
2.1. Visie	9
2.2. Uitgangspunten	9
2.3. De toegang	10
2.4. Verantwoordelijkheden	12
3. Het aanbod	15
3.1. Preventie	15
3.2. Het minnelijk traject	16
3.3. Aanbod van minnelijk traject via schuldhulpplan	18
3.4. Rol Kredietbank Rotterdam	19
3.5. Het wettelijk traject (WSNP)	19
4. Kwaliteit, wacht- en doorlooptijden en juridische aspecten	21
4.1. Kwaliteitseisen	21
4.2. De wacht- en doorlooptijden	21
4.3. Wacht- en doorlooptijden in geval van crisis	21
4.4. Juridische aspecten	21
5. Doelstellingen, monitoring en verantwoording	23
5.1. Doel van de wet	23
5.2. Effectiviteit van de gemeentelijke schuldhulpverlening, meetpunten	23
5.3. Doelstellingen voor de toekomst	24
5.4. Monitoring en verantwoording	24
6. Financiën	25
6.1. Aansluiting bij uitvoering WWB	25
6.2. Gevolgen nieuwe wet	25
6.3. Gevolgen beleidskeuzes	25

1. SAMENVATTING OP HOOFDLIJNEN

1.1. Opmerkingen vooraf

Ter uitvoering van notitie integrale Schuldhulpverlening Krimpen aan den IJssel 2007 is een centraal meldpunt voor hulpvragers ingericht. Tevens is op basis van deze notitie de samenwerking met de Zellingen voor individuele budgetbegeleiding bij schuldenregeling tot stand gekomen.

Bij de wet van 9 februari 2012, Stb. 2012, 78, i.w.tr. 1 juli 2012, is een belangrijk deel van de schuldhulpverlening een gemeentelijke taak geworden. Het gaat om een structurering van het voortraject (minnelijk traject), voorafgaand aan het wettelijk traject volgens de Wet Schuldsanering Natuurlijke Personen (WSNP). Het wettelijk traject maakt onderdeel uit van de Faillissementswet (FW). Met het voortraject wordt een sluisfunctie beoogd, zodat de doorstroom naar het wettelijk traject kan worden verminderd.

De nieuwe Wet Gemeentelijke Schuldhulpverlening (WGS) geeft een algemeen kader voor gemeenteraad en college van burgemeester en wethouders. De wet schrijft een beleidsplan voor. De wet omschrijft een verantwoordelijkheid voor het college, verplicht wacht- en doorlooptijden vast te stellen, e.d. Dit betekent een vernieuwing voor de praktijk, dat besluiten van de gemeente inzake schuldhulpverlening gaan vallen onder de Algemene wet bestuursrecht (Awb), zodat beschikkingen voor bezwaar en beroep vatbaar worden.

Met het voorliggende stuk wordt een Beleidsplan Schuldhulpverlening gepresenteerd voor de wettelijk voorgeschreven periode van ten hoogste vier jaar, dus 2012-2015. Vast te stellen door de gemeenteraad.

1.2. Beoogd resultaat

De toepassing van de WGS in onze gemeente moet leiden tot een effectievere gemeentelijke schuldhulpverlening. Afgemeten aan de situatie voor de invoering van de wet moet dit er – onder verder ongewijzigde omstandigheden – uiteindelijk toe leiden dat minder mensen in een (problematische) schuldensituatie terechtkomen, de kwaliteit van de schuldregeling wordt verhoogd en recidive wordt teruggebracht.

1.3. Uitgangspunten en verantwoordelijkheden

Uitgangspunten voor het schuldhulpverleningsbeleid in onze gemeente zijn:

- a. de burger blijft zelf verantwoordelijk voor zijn schulden en het oplossen daarvan; de burger zelf is aan zet (voor wat hoort wat, je moet er wel wat voor doen);
- b. schuldhulpverlening is een tijdelijke voorziening en wordt in principe eenmalig aangeboden;
- c. het verhogen van inkomen (vinden of houden van werk) is een belangrijke opdracht voor iedere hulpvrager;
- d. we sluiten waar mogelijk aan op de situatie van de hulpvrager;
- e. als er sprake is van multi- problematiek dan is schuldhulpverlening aanvullend op het (zorg)netwerk rond de hulpvrager;
- f. escalatie moet worden voorkomen.

1.4. Preventie “gerichter” inzetten en verankeren

We gaan de preventieactiviteiten gericht inzetten en nauwere verbindingen leggen met de lokale initiatieven van hulpverleners in onze gemeente. Dit doen we als volgt:

- a. Onze gemeente maakt met de lokale hulpverleners afspraken over preventie (het voorkomen van schulden), vroegsignalering en doorverwijzing van en naar gemeente;
- b. de gemeente zorgt voor:
  - een goede informatievoorziening (digitaal loket);
  - afspraken met de hulpverleners in de gemeente over kennisuitwisseling, vroegsignalering en doorverwijzing en over de inzet van uitkeringsgerechtigden “op locatie” om burgers te ondersteunen bij hun administratie;
  - overdracht van burgers die niet voor een schuldhulpverleningsaanbod in aanmerking komen naar een te benoemen externe bewindvoerder of

Voorlichting van doelgroepen (bv jeugd) over omgaan met geld is taak van ouders/ onderwijs en wordt niet langer als taak van de gemeente gezien.

1.5. Toelatingscriteria voor schuldhulpverlening

1.5.1. Criteria voor doelmatige inzet:

Iemand kan tot de schuldhulpverlening van gemeente worden toegelaten als hij/zij:

- a. inwoner is van onze gemeente, 18 jaar of ouder is en (problematische) schulden heeft;
- b. beschikt over een inkomen;
- c. in staat is een schuldhulpverleningstraject te volgen (of, als dit vanwege in de persoon gelegen factoren niet mogelijk is, dat de aanvullende ondersteuning die hiervoor nodig is geregeld is);
- d. bereid is zich aan afspraken in het kader van het schuldhulpverleningstraject te houden en de beschikbare afloscapaciteit in te zetten ter aflossing van zijn schulden;
- e. zich niet misdraagt ten opzichte van medewerkers die belast zijn met werkzaamheden die voortkomen uit het schuldhulpverleningstraject;
- f. geen schulden heeft waarvan de aard ervan een aanbod tot schuldhulpverlening in de weg staat;
- g. geen zelfstandig ondernemer is met een nog functionerende onderneming;
- h. direct voorafgaand aan de melding voor een periode van minimaal 10 jaar niet eerder gebruik gemaakt heeft van schuldhulpverlening.
- i. voldoet aan het door het college vast te stellen risicoprofiel voor schuldhulpverlening.

1.5.2. Uitzondering voor gezinnen met kinderen en hardheidsclausule

- a. als er sprake is van een dreigende huisuitzetting van gezinnen met kinderen wordt, ongeacht bovengenoemde voorwaarden, altijd een schuldhulpverleningstraject gestart. Deze hulpverlening is per definitie integraal en wordt geregistreerd door de gemeente;
- b. bij dringende redenen in individuele gevallen kan middels de hardheidsclausule van de regels vermeld in 1.5.1. worden afgeweken.

1.6. De vorm van de schuldhulpverlening

De vorm waarin de gemeente schuldhulpverlening aanbiedt, de voorwaarden waaronder dit gebeurt en de duur van het traject worden op individueel niveau per beschikking geregeld. Aan de beschikking is toegevoegd een schuldhulpplan.

1.7. De wachttijd

De maximale wachttijd (dit is de periode tussen de eerste melding van verzoeker en het eerste gesprek waarin de hulpvraag wordt vastgesteld) wordt bepaald op vier weken.

1.8. Kwaliteitseisen

De gemeente werkt samen met partijen die lid zijn van Nederlandse Vereniging van Volkskrediet (NVVK) en/of werken conform bepaalde gedragscodes.

2. VISIE, UITGANGSPUNTEN EN VERANTWOORDELIJKHEDEN

2.1. Visie

Wij gaan ervan uit dat ieder mens zelfstandig wil zijn en zelf de regie op zijn/haar leven wil voeren. Soms lukt dat (even) niet en dan is tijdelijke ondersteuning nodig. Zodat hij/zij zelf weer verder kan. Regie voeren over het leven betekent dat iemand psychisch, lichamelijk en sociaal zelfstandig kan functioneren en dat hij/zij de zaken rondom huisvesting, werk of dagbesteding en financiën geregeld heeft. Problematische schulden hebben tot gevolg dat de regie op deze schulden binnen korte tijd volledig uit handen valt. Om dit te voorkomen bieden we aan inwoners begeleiding bij het duurzaam oplossen of beheersbaar maken van schulden.

2.2. Uitgangspunten

2.2.1. De burger zelf is aan zet

Schuldhelpverlening is niet per definitie iets van de overheid, maar begint bij de verantwoordelijkheid van de burger zelf. “Help jezelf” zet mensen in hun kracht en is waar mogelijk het devies. De overheid ondersteunt als dit nodig is en laat de regie waar die hoort, bij de hulpvrager. Ondubbelzinnig gebrek aan motivatie kan een reden zijn om de toegang tot de dienstverlening te weigeren. Daarnaast krijgt men de opdracht om aan het eind van het traject financieel zelfstandig te zijn. Als daartoe de vaardigheden ontbreken, dient men deze te ontwikkelen of de ondersteuning die daarvoor nodig is geregeld te hebben. De schuldhelpverlener ondersteunt als een “partner in zelfstandigheid” bij het zo zelfstandig mogelijk oplossen van de schuldenproblematiek. Schuldhelpverlening is gericht op duurzame gedragsverandering en is in principe eenmalig. Eén keer in de problemen raken kan, maar bij een tweede keer heeft men iets uit te leggen en kan de schuldhelpverlening worden geweigerd, tenzij er dringende redenen zijn om hiervan af te wijken (hardheidsclausule).

2.2.2. Het belang van werk dat inkomen genereert en aflossingscapaciteit

In het kader van een schuldhelpverleningstraject is niet alleen het hebben van inkomen van belang, maar ook het verhogen ervan. Met een hoger inkomen nemen de mogelijkheden tot het aflossen van schulden immers toe. Het verhogen van het inkomen door het zoeken van (meer) werk is daarom een belangrijke opdracht aan iedere hulpvrager. Voor schuldenaren met een uitkering kan schuldhelpverlening een onderdeel van het re-integratietraject zijn.

2.2.3. We sluiten aan op de mogelijkheden van de hulpvrager

Welke vorm van hulp wordt ingezet en welke partners daarbij betrokken worden is afhankelijk van de wat de hulpvrager zelf kan en de aard van de problemen die aan de situatie ten grondslag liggen. Na een inventarisatie op basis van de persoonlijke situatie en de gezinssituatie wordt een passende vorm van dienstverlening aangeboden. Dit kan een eenmalig adviesgesprek zijn, of een langer schuldhelpverleningstraject gekoppeld aan een budgetcursus. Wanneer sprake is van een crisis wordt direct hulp ingezet.

2.2.4. Schuldhelpverlening is een tijdelijke voorziening

De door de gemeente verzorgde schuldhelpverlening is een tijdelijke voorziening: schuldhelpverlening is “cure” en geen “care”. Het is in de eerste plaats bedoeld om een stabiele situatie te creëren waarna de onderhandeling met schuldeisers kan worden opgestart. In die tijd kan actie ondernomen worden, zodat dat de schuld op dat moment verder oploopt. Een volgende stap is het afbouwen van schulden met een schuldenvrije toekomst als doel. Of,

omdat nu eenmaal niet alle schulden te regelen zijn, een “stabiel leven met schulden”. Na afsluiting van het traject gaat de hulpvrager zelfstandig verder. Of neemt een derde, al dan niet professioneel, de “care” over.

2.2.5. Een integrale aanpak

Een integrale benadering houdt in dat er als er sprake is van “meervoudige problematiek” er niet alleen oog is voor de financiële problemen maar ook wordt gekeken of men problemen heeft waarvoor andere hulpverlening ingezet is of moet worden. Onderlinge afstemming is dan nodig. Achterliggend doel van de integrale aanpak is te komen tot een duurzaam resultaat. Het is van belang hierbij het hele netwerk binnen onze gemeente van hulpverleners zo optimaal mogelijk te benutten. De gemeente sluit aan op het netwerk maatschappelijke dienstverlening van professionele instanties zoals Kwadraad, de Zellingen, Lokaal Zorgnetwerk e.d., maar ook op het niet- professionele netwerk van ondersteuners. Familie, vrienden, burens, vrijwilligers kunnen een belangrijke bijdrage leveren.

2.2.6. Escalatie voorkomen

Escalatie is niet uit te sluiten maar moet zoveel mogelijk voorkomen worden. Dit doen we in de eerste plaats door er op tijd bij te zijn. Als het dan toch tot een crisis komt kan men zich bij de gemeente melden en wordt de crisisaanpak ingezet. Deze hulpverlening is per definitie integraal: er zijn meerdere ketenpartners bij betrokken die vanuit hun verantwoordelijkheid een bijdrage aan het traject kunnen leveren. Ook hier geldt de wederkerigheid van de dienstverlening: de hulpvrager moet meewerken om dergelijke situaties in de toekomst te voorkomen.

2.3. De toegang

2.3.1. Voor wie?

Schuldhulpverlening van de gemeente is toegankelijk voor elke burger met privéschulden. We sluiten aan bij het uitgangspunt van de WGS dat schuldhulpverlening breed toegankelijk dient te zijn. Omdat het aflossen van schulden zonder inkomen niet mogelijk is, is het wel nodig dat iemand over een inkomen beschikt. De hoogte van het inkomen is geen criterium omdat ook personen met hogere inkomens in een uitzichtloze schuldsituatie kunnen raken waardoor middelen om hulp elders in te kopen ontbreken en het aanbieden van schuldhulpverlening door marktpartijen wettelijke beperkingen kent. Burgers met zakelijke schulden (zelfstandig ondernemers) die een beroep kunnen doen op het Besluit Bijstandsverlening Zelfstandigen (Bbz 2004) komen niet voor schuldhulpverlening in aanmerking. We beschouwen dit als een adequate voorziening voor zelfstandig ondernemers.

2.3.2. Verwijtbare recidive en fraude

Schuldhulpverlening is in principe eenmalig en dit wordt bij de intake expliciet aan de orde gesteld. Maar eenmalig is niet voor eeuwig: er geldt een uitsluitingstermijn van maximaal 10 jaar vanaf de eerdere melding. De uiteindelijke uitsluitingsduur is afhankelijk van de reden van beëindiging van het vorige traject. Centraal staat hierbij de vraag hoe zwaar het iemand aan te rekenen is dat het vorige traject niet duurzaam succesvol beëindigd is. Hiervoor worden door de gemeente richtlijnen opgesteld.

Er zijn ook situaties denkbaar waarin het iemand niet verwijten is dat er nieuwe schulden zijn ontstaan. Recidivisten worden wel tot de dienstverlening toegelaten als:

- a. er sprake is van “plotselinge onvoorziene omstandigheden met inkomensachteruitgang als gevolg”, bijvoorbeeld als iemand zijn baan verliest;
- b. er sprake is van schulden die ontstaan zijn door in de persoon gelegen factoren,

waarbij duidelijk is dat de zich eerder voorgedane situatie zich niet meer kan voordoen doordat de hulpvrager in tegenstelling tot eerdere situatie maatregelen heeft getroffen waardoor een nieuwe terugval voorkomen wordt. Voorbeelden van dergelijke maatregelen zijn het inschakelen van een hulpverlener, bewindvoerder of familielid.

2.3.3. Drietrapsproces

Samengevat wordt het volgende drietrapsproces gevolgd:

- a. hulpvragers krijgen een duidelijke eerste kans, die nadrukkelijk kenbaar wordt gemaakt.
- b. bij recidive: indien niet verwijtbaar (terugval inkomen of persoonsgebonden problematiek) krijgt de hulpvrager een herhaald traject aangeboden.
- c. indien de recidivist wel verwijtbaar in de financiële problemen is geraakt, dan wordt “warm”) doorverwezen naar het netwerk..

De gemeente verwijst hulpvragers die niet voor schuldhulpverlening in aanmerking komen door naar een door de gemeente aangewezen partij. In het licht van een aangescherpt recidivebeleid wordt het nog belangrijker dat voorkomen wordt dat er na het afsluiten van een traject nieuwe schulden ontstaan. De hulpvrager moet zich realiseren dat hem een eenmalige kans geboden is en dat hij/zij zelf moet voorkomen dat hij weer in een schuldsituatie belandt. Als het nodig is wordt nazorg geboden.

De toegang tot de dienstverlening is ook afhankelijk van de aard van de schulden: toegang kan worden geweigerd als iemand gefraudeerd heeft. De toegang tot de dienstverlening wordt verder uitgewerkt in richtlijnen. Hierin wordt een hardheidsclausule opgenomen waardoor in individuele gevallen afwijking van de regels mogelijk blijft.

2.3.4. Gezinnen met kinderen

Als gevolg van artikel 2.4. onderdeel d WGS moet de gemeenteraad zich uitspreken over hoe schuldhulpverlening aan gezinnen met inwonende minderjarige kinderen wordt vormgegeven. In de onze gemeente is dit als volgt geregeld: situaties waarin sprake is van dreigende huisuitzettingen worden gemeld bij de gemeente. Onder regie van de directeur SL wordt samen met ketenpartners de integrale dienstverlening opgestart om een huisuitzetting, te voorkomen. Hiervoor kunnen specifieke samenwerkingsafspraken worden gemaakt met de verhuurder en hulpverleners (zie paragraaf 2.2.5.) De hulpverlening is dus per definitie integraal: er zijn meerdere ketenpartners bij betrokken die vanuit hun verantwoordelijkheid hulpvragers kunnen motiveren, maar ook als het nodig is de nodige druk kunnen uitoefenen om hulpvragers te dwingen hun verantwoordelijkheid te nemen.

2.3.5. Jongeren

Een goede financiële opvoeding is de beste schuldpreventie. Dit is in de eerste plaats een taak van de ouders. Ook het onderwijs kan vanuit haar opvoedkundige taak een rol. Op basis van artikel 3 WGS stelt het college richtlijnen vast. Daarnaast is veel informatie via internet beschikbaar, zoals de website van het Nibud, waarmee jongeren zelf aan de slag kunnen. Ook voor jongeren met schulden geldt: je bent zelf verantwoordelijk voor het ontstaan van je schulden dus je bent ook zelf verantwoordelijk voor het oplossen ervan. Dit betekent dat we in de eerste plaats inzetten op het afbetalen en/of regelen van schulden door het zoeken een (bij)baan. Daarnaast staat het reguliere schuldhulpverleningsaanbod ook voor hen open.

2.4. Verantwoordelijkheden

2.4.1. De burger met schulden

Het deelnemen aan een schuldhulpverleningstraject brengt verplichtingen met zich mee. De persoon die zich bij de gemeente voor schuldhulpverlening meldt is uiteindelijk zelf verantwoordelijk voor zijn/haar traject. Hij/zij heeft de schulden zelf gemaakt en is in de eerste plaats zelf aan zet om met voorstellen te komen om deze op te lossen. Het slagen van een traject hangt voor een groot deel af van de eigen inzet. De hulpvrager ontvangt aan het begin van het traject een beschikking waarin de gemaakte afspraken en verantwoordelijkheden beschreven staan.

Als duidelijk is dat iemand niet in staat is eigen verantwoordelijkheid te nemen, dan wordt in de omgeving van de hulpvrager naar ondersteuning gezocht. Dit kan een familielid zijn, maar bijvoorbeeld ook vrijwilligers van het Meldpunt en de Meldpunt-formulierengroep. Professionele vormen van begeleiding komen ook voor: begeleiding door een zorginstelling, beschermingsbewind of curatele.

2.4.2. Schuldeisers

Schuldeisers hebben geld tegoed van de hulpvrager die niet aan zijn financiële verplichtingen kan voldoen. De hulpvrager en de schuldhulpverlener zijn afhankelijk van hun medewerking om tot aflossingsafspraken, al dan niet gecombineerd met een gedeeltelijke kwijting, te komen. Schuldeisers kunnen ook een rol spelen in schuldpreventie: zij signaleren schulden als eerste en kunnen doorverwijzen naar schuldhulpverlening.

2.4.3. De gemeente

De gemeente is verantwoordelijk voor de ontwikkeling van beleid en voert regie op schuldhulpverlening door ervoor te zorgen dat ze de juiste partners bij elkaar brengt en aan elkaar verbindt. Ook is zij verantwoordelijk voor de uitvoering van het minnelijk traject en monitort zij de kwaliteit en resultaten ervan. Daarnaast heeft zij de juridische bevoegdheid om na een niet succesvol minnelijk traject een "WSNP-verklaring" af te geven waarmee belanghebbende naar de rechtbank kan om toegelaten te worden tot het wettelijk traject.

Een belangrijke rol van de gemeente is ook dat zij een onafhankelijke bemiddelaar is tussen de schuldeisers en de hulpvrager. De schuldhulpverlener bemiddelt door eisen te stellen aan de hulpvrager en afspraken te maken over terugbetaling met zijn/haar schuldeisers. Door deze afspraken vooraf te maken is duidelijk wat eenieders positie is en kan snel gehandeld worden. Dit draagt bij aan het wederzijds vertrouwen, wat sowieso essentieel is om tot een schuldregeling te komen. In bepaalde gevallen kunnen schuldeisers via een gerechtelijke uitspraak tot medewerking worden gedwongen, ook binnen het minnelijk traject.

Zie voor het aanbod van het minnelijk traject via schuldhulpplan de rol van de Kredietbank Rotterdam paragraaf 3.4.

2.4.4. Samenwerking met ketenpartners

Uitgangspunt van samenwerking is dat partners de effectiviteit van elkaars inspanningen om een traject te laten slagen positief kunnen beïnvloeden. Doel is elkaar te versterken en dubbel werk te voorkomen. De belangrijkste partijen waar we mee samen werken zijn lokale hulpverleners (paragraaf 2.2.5), Kredietbank Rotterdam, schuldeisers (met name QuaWonen, leveranciers van water en energie, zorgverzekeraars, incassobureaus), bewindvoerders en de rechtbank. Zij spelen diverse rollen tijdens de verschillende fasen van het schuldhulpverleningsproces. Aan de voorkant hebben zij een taak in de vroegsignalering en doorverwijzing, tijdens het proces in de begeleiding en het nakomen van afspraken en na het proces in het voorkomen dat opnieuw een problematische schuldsituatie ontstaat. Het maken van deze afspraken gebeurt vanuit de onderkenning van een gemeenschappelijk belang: goed weten wie wat doet kan al veel efficiëntiewinst voor beide partijen opleveren. Deze afspraken worden als partijen dat wenselijk achten in convenanten vastgelegd waarmee gedragscodes worden geactiveerd.

Vanuit de gemeentelijke verantwoordelijkheid worden afspraken gemaakt met de ketenpartners gericht op signalering en doorverwijzing, begeleiding op “het leefgebied financiën” en het begeleiden van hun hulpvragen tijdens een schuldhulpverleningstraject.

Denk hierbij aan Meldpunt en Meldpunt-formulierengroep. Lokale voorbeelden zijn ook te vinden in de samenwerking met de kerken, die in incidentele gevallen vrijwilligerszorg bieden alsmede financiële ondersteuning.

3. HET AANBOD

Het aanbod van de gemeente bestaat uit preventie, het minnelijk traject en nazorg. De verschillende onderdelen hiervan worden afzonderlijk toegelicht.

3.1. Preventie

3.1.1. Waarom preventie?

Het algemene doel van schuldpreventies is te voorkomen dat burgers schulden maken die ze niet kunnen betalen. Dit is in de eerste plaats een verantwoordelijkheid van de burger zelf. Hij/zij moet zichzelf goed informeren bij het aangaan van financiële verplichtingen. Voor kinderen ligt de verantwoordelijkheid voor de financiële opvoeding bij de ouders. Ook draagt het onderwijs hieraan bij. De inzet van de lokale overheid is meer gericht op de situaties waar problemen aan het ontstaan zijn en waar door vroegtijdig ingrijpen veel ellende kan worden voorkomen. Vroegsignalering wordt hét instrument binnen de schuldpreventie.

3.1.2. Preventief werken door de gemeente

De gemeente maakt samenwerkingsafspraken met de ketenpartners over signalering en gerichte doorverwijzing naar schuldhulpverlening. Weten wie wat doet is belangrijk. Waar voorheen voorlichting gegeven werd aan specifieke hulpvragergroepen verschuift de aandacht nu naar training van partners en intermediairs die een actieve rol kunnen spelen in het schuldhulpverleningsproces. Daarnaast zorgt de gemeente ervoor dat haar dienstverlening toegankelijk en gemakkelijk te vinden door de informatie over schuldhulpverlening digitaal beschikbaar te maken op de gemeentelijke website. Hierdoor worden ze voor iedereen via internet toegankelijk. Zo kan de hulpvrager zelf (of iemand uit zijn netwerk), zijn/haar rol bij het aanmelden (of de doorverwijzing) en uitvoering van (of de begeleiding bij) taken beter oppakken.

3.1.3. Inkomensbeheer en doorbetaling vaste lasten als schuldpreventie

Ons uitgangspunt is dat burgers hun eigen verantwoordelijkheid moeten nemen, maar niet iedereen is hiertoe in staat. Het laten beheren van het inkomen door de gemeente kan dan een oplossing zijn. Dit is ook een vorm van schuldpreventie omdat het een manier is om schulden in de toekomst te voorkomen.

Budgetbeheer van de gemeente is per definitie tijdelijk: het is immers altijd gekoppeld aan een minnelijk traject dat een bepaalde periode duurt. Het is bedoeld om tijdelijk rust te geven om de zaken daarna zelf weer op te pakken.

Maar als al bij melding duidelijk is, of tijdens het traject duidelijk wordt, dat iemand in de toekomst niet in staat zal zijn eigen verantwoordelijkheid hierin te nemen (dus als het geen "cure" meer is maar "care"), dan wordt in de omgeving van de hulpvrager naar ondersteuning gezocht. Dit kan een familielid zijn, maar bijvoorbeeld ook vrijwilligers van het Meldpunt resp. Meldpunt-formulierengroep. Professionele vormen van begeleiding komen ook voor: de begeleiding door een zorginstelling, beschermingsbewind of curatele door een bewindvoerder. Als er aan langdurig inkomensbeheer kosten verbonden zijn, dan zijn die in principe voor rekening van de hulpvrager. Voor de kosten van beschermingsbewind en curatele kan bijzondere bijstand worden verstrekt. In individuele gevallen kan de schuldhulpverlener een "noodzakelijkheidsverklaring" afgeven op grond waarvan de weg naar bijzondere bijstand open staat.

Een lichtere vorm van inkomensbeheer is het doorbetalen van de vaste lasten door de gemeente voor die hulpvragers die een uitkering ontvangen of het inkomen hebben overgedragen aan de gemeente. Ook dit kan in individuele gevallen worden toegepast, waarvoor

geldt dat het belang van de hulpvrager voorop staat, en niet dat van de ketenpartner/schuldeiser.

Kort samengevat bestaat het preventieaanbod van de gemeente uit:

- a. het maken van afspraken met (keten)partners en lokale initiatieven in de gemeente over vroegsignalering en doorverwijzing;
- b. het doorverwijzen van recidivisten die niet voor een schuldhulpverleningsaanbod in aanmerking komen naar een door de gemeente te benoemen partij of contactpersoon binnen de gemeente;
- c. het aanbod zo inrichten dat zowel hulpvrager als partner hun rol kunnen oppakken en hierbij gebruik maken van de mogelijkheden die internet biedt;
- d. het geven van voorlichting en trainingen aan intermediairs;
- e. de inzet van WWB-ers voor eenvoudige hulpvragerondersteuning;
- f. het verstrekken van bijzondere bijstand voor bepaalde vormen van (langdurig) inkomensbeheer;
- g. het tijdelijk doorbetalen van de vaste lasten per 1 januari 2012 ongeveer 250 hulpvragers (Dit aantal is successievelijk met 100 toegenomen).

3.2. Het minnelijk traject

3.2.1. Melding

Burgers in de gemeente die voor schuldhulpverlening in aanmerking willen komen kunnen zich digitaal, telefonisch of persoonlijk voor schuldhulpverlening aanmelden bij de gemeente.

3.2.2. Crisis (bedreigende situatie)

Onder bedreigende situatie wordt in de nieuwe wet verstaan: gedwongen woningontruiming, beëindiging van de levering van gas, elektriciteit of water of opzegging dan wel ontbinding van de zorgverzekering. Crisisinterventie is per definitie integraal: er zijn meerdere ketenpartners bij betrokken die vanuit hun verantwoordelijkheid hulpvragers kunnen motiveren, maar ook als het nodig is de nodige druk kunnen uitoefenen om hulpvragers te dwingen hun verantwoordelijkheid te nemen.

3.2.3. Te ontwikkelen workshops

Het minnelijk traject kan beginnen met een workshop waarin het schuldhulpverleningsproces wordt toegelicht. Het werken in een groep heeft een aantal voordelen. In de eerste plaats is het goedkoper omdat je meer mensen tegelijk kunt bedienen. Daarnaast biedt het de cursisten de mogelijkheid om als lotgenoten veel van elkaar te leren. En tenslotte, wellicht nog wel het belangrijkste voordeel is dat het echt een *workshop* is waarin men begeleid wordt in het in kaart brengen van zijn/haar schuldprobleem. Hiermee geven we extra invulling aan het feit dat de hulpvrager aan zet is en in zijn kracht gezet wordt. Er is overigens wel een groep hulpvragers waarvoor de workshop geen optie is. Het is de bedoeling met de workshops te beginnen in het vierde kwartaal 2012.

3.2.4. Eenmalig advies

Tijdens het inloopspreekuur kan geconstateerd worden dat het financiële probleem opgelost kan worden met een eenmalig advies aan de hulpvrager.

3.2.5. Budgetbeheer (= inkomensbeheer)

Om schuldeisers, derden en de hulpvrager in rustiger vaarwater te brengen kan het nodig zijn om tijdelijk het stuur van de hulpvrager over te nemen. Budgetbeheer is daarvoor een geschikt instrument. Het inkomen van de hulpvrager wordt daarbij gestort op de rekening van de gemeente. De gemeente betaalt daarvan de vaste lasten, reserveert voor de aflossing van de schulden en geeft de hulpvrager maand- of weekgeld voor de dagelijkse boodschappen. Budgetbeheer is altijd gekoppeld aan stabilisatie of schuldregeling.

3.2.6. Stabilisatie

In de stabilisatiefase ligt de nadruk op het stabiel krijgen van de situatie en het niet verder op laten lopen van de schulden. Daarnaast wordt gekeken of er mogelijkheden zijn het inkomen te verhogen door bijvoorbeeld meer uren te werken of gebruik te maken van inkomensondersteunende regelingen zoals belastingtoeslagen en minimaregelingen. Ook krijgt de hulpvrager de opdracht vaardigheden te ontwikkelen om soortgelijke problemen in de toekomst te voorkomen door bijvoorbeeld een budgetcursus te volgen.

Tegelijkertijd wordt de schuldsituatie gestabiliseerd. Dit betekent dat vanaf de eerste dag geen nieuwe schulden gemaakt mogen worden en dat met schuldeisers een incassostop wordt overeengekomen. Het doel van de stabilisatiefase is het creëren van een situatie van rust, van waaruit de aflossing van de schulden kan worden opgestart. Als het schuldenpakket voor 100 % kan worden afgelost binnen 36 maanden, worden hierover afspraken gemaakt en is een schuldregeling niet nodig.

3.2.7. Schuldregelen: saneren of bemiddelen

Schuldregelen volgt op stabilisatie. Vanaf het begin van de stabilisatieperiode worden er geen nieuwe schulden gemaakt, maar de problemen met de “oude” schulden moeten nog opgelost worden. De schuldhulpverlener benadert namens de hulpvrager de schuldeisers en probeert tot een regeling te komen. De inzet is de afloscapaciteit van de hulpvrager, dit is het geschatte inkomen boven de beslagvrije voet (alles boven 90% van de bijstandsnorm) over een periode van drie jaar. De onderhandeling resulteert in een aflossingsaanbod aan de schuldeisers. Als alle schuldeisers akkoord gaan met het aanbod is de schuldregeling geslaagd. Weigerende schuldeisers kunnen (ook in het minnelijk traject!) met juridische middelen tot medewerking worden gedwongen (Zie 3.2.8.).

Er zijn twee manieren om de geregelde schuld uiteindelijk af te betalen: de schuldsanering en de schuldbemiddeling. Bij een schuldsanering wordt door de gemeente een krediet verstrekt waarmee de schulden in één keer wordt afgelost.

Bij een schuldbemiddeling ontvangen de schuldeisers na 3 jaar een deel van het door de hulpvrager gereserveerde bedrag. De hulpvrager behoudt dus meer schuldeisers.

De gemeente biedt beide mogelijkheden aan. In de toepassing geeft zij de voorkeur aan schuldbemiddeling.

3.2.8. Een nieuw instrument: het (brede) moratorium

Voorafgaand aan de WGS zijn de mogelijkheden van gemeenten om weigerachtige schuldeisers tot medewerking te dwingen beperkt tot de minnelijke middelen binnen de

WSNP, waaronder het “smalle” moratorium. De WGS voegt hier het “brede” moratorium aan toe.

Middels dit instrument kan het college de rechtbank verzoeken een afkoelingsperiode van maximaal zes maanden af te kondigen, waarin alle schuldeisers hun bevoegdheden tot verhaal op de hulpvrager niet kunnen uitoefenen. Dit wordt in een later stadium middels een algemene maatregel van bestuur uitgewerkt. Zodra het brede moratorium nader is vormgegeven zal het college voor de uitvoering nadere richtlijnen vaststellen.

3.3. Aanbod van minnelijk traject via schuldhulpplan

3.3.1. Schriftelijk schuldhulpplan

Het gemeentelijk aanbod wordt opgenomen in een schuldhulpplan. In dit plan wordt stelselmatig aandacht besteed aan aspecten zoals: budgettering, budgetcoaching, sanering, schuldregeling, herfinanciering, psychosociale hulpverlening en cursussen gekoppeld aan leerdoelen. Ook staat vast wie hierbij betrokken moeten zijn (zowel vanuit de hulpverlening, de hulpvrageromgeving en eventueel de partners).

3.3.2. Succesfactoren

Het schuldhulpplan wordt samen met de hulpvrager opgesteld. De hulpvragermanager schuldhulpverlening is hiervoor verantwoordelijk, maar de hulpvrager wordt zelf eigenaar van de doelstellingen die erin staan.

Wanneer de hulpvrager bij aanmelding al in een hulptraject zit (jeugdgezondheidszorg, maatschappelijk werk, psychiatrie etc.) wordt dit betrokken bij het tot stand brengen van het schuldhulpplan.

Doelstellingen in het kader de schuldhulpverlening worden SMART geformuleerd in het schuldhulpplan, zodat dit evalueerbaar wordt en bepaald kan worden of en wanneer doelen zijn behaald.

De insteek van het schuldhulpplan verschilt per hulpvrager. Er is sprake van maatwerk. De insteek van het schuldhulpplan is gekoppeld aan de regelbaarheid van schuld en de hulpvrager.

Vastgesteld wordt hoe er wordt ingezet op het sociale netwerk en de omgeving van de hulpvrager en welke rol de hulpvragermanager schuldhulpverlening hierin vervult (bijvoorbeeld in gang zetten van familieberaad). Dit is cruciaal in het tegengaan van recidive. De borging van het risico op terugval vindt plaats binnen de eigen kring.

In het hulpplan wordt beschreven welke rol de hulpvrager heeft en welke rol de hulpvragermanager schuldhulpverlening heeft en op wat voor manier eventuele derden worden betrokken (bijvoorbeeld samenwerkingspartners en (overige) schuldeisers, maar ook personen uit het sociale netwerk van de hulpvrager.

Doelstellingen zijn voor de hulpvrager altijd zoveel mogelijk gericht op het vergroten van de zelfredzaamheid. Dus leren en zelf doen. Het plan van aanpak moet aansluiten bij de wijze waarop de hulpvrager leert.

De hulpvragermanager schuldhulpverlening is verantwoordelijk voor het aanspreken van de hulpvrager op gemaakte afspraken.

Hulpplannen worden na evaluatie uitgebreid, bijgesteld of, indien mogelijk, afgesloten.

3.3.3. Afsluiting hulpverlening

De hulpverlening wordt afgesloten zodra de hulpvrager een dermate zelfredzaamheid heeft bereikt dat geen actieve schuldhulpverlening meer nodig is en het schuldhulpverleningstraject, zoals opgenomen in het schuldhulpplan, kan worden afgesloten. Tevens wordt de hulpverlening afgesloten bij het maken van nieuwe schulden en gebleken gebrek aan motivatie van de hulpvrager.

Wanneer er na afsluiting toch sprake is van recidive dient de reden dat de hulpverlening eerder niet is geslaagd in beeld te worden gebracht en opnieuw te worden gezocht naar een verantwoorde aanpak.

3.3.4. Nazorg

Wanneer geen actieve schuldhulpverlening meer nodig is, kan eventueel wel worden overgegaan op een vorm van concrete/praktische ondersteuning bij zaken als budgetteren, administreren, etc. Deze hulpverlening wordt ondergebracht bij de daarvoor meest geschikte organisatie.

Drie tot zes maanden na een succesvolle afronding van het minnelijk traject neemt de schuldhulpverlener contact op met de hulpvrager om te bepalen of inkomsten en uitgaven van de hulpvrager nog in balans zijn.

3.4. Rol Kredietbank Rotterdam

De gemeente Krimpen heeft het mandaat gegeven aan de Kredietbank de uitvoering te doen van de minnelijke en wettelijke trajecten schuldhulpverlening.

De Kredietbank richt zich in eerste instantie op het minnelijke traject. Dat betekent dat na ontvangst van een compleet dossier van de gemeente, zij de schuldeisers gaan aanschrijven met het verzoek om aan te geven hoe hoog de achterstanden zijn en incassomaatregelen voorlopig op te schorten. Daarna bepalen zij nogmaals de hoogte van het aflossingsbedrag. Van de ontvangsten (hetzij de uitkering van gemeente of een andere instantie hetzij inkomsten uit arbeid) halen zij het bedrag voor de aflossing af en storten het restant door naar de hulpvrager.

Als dan uiteindelijk het totale schuldenoverzicht compleet is doet de Kredietbank voorstellen naar de schuldeisers tegen finale kwijting. Doordat de Kredietbank lid is van de NVVK kan zij gebruik maken van convenanten die er bestaan met verschillende schuldeisers. Hierdoor gaan schuldeisers over het algemeen eerder akkoord met voorstellen.

Indien één of meerdere schuldeisers niet akkoord gaan met het voorstel is het minnelijke traject mislukt. De Kredietbank stelt dan een WSNP verklaring op die aan de gemeente wordt toegestuurd. De gemeente begeleidt de hulpvrager vervolgens weer bij het invullen van de verklaring die de hulpvrager dient in te leveren bij de rechtbank.

3.5. Het wettelijk traject (WSNP)

Als het in het minnelijk traject uiteindelijk niet lukt tot overeenstemming te komen met de schuldeisers, kan de hulpvrager bij de rechtbank een verzoek te doen om tot de Wet schuldsanering natuurlijke personen (WSNP) te worden toegelaten. Dit verzoek moet voorzien zijn van een "WSNP-verklaring" van de gemeente. Deze verklaring geeft aan dat een buitengerechtelijke (minnelijke) schuldregeling niet mogelijk is. Vervolgens kan de rechtbank de hulpvrager toelaten tot het wettelijk traject met een looptijd van drie jaar en volgt betaling aan de schuldeisers. Gedurende de drie jaar reserveert de bewindvoerder alles boven 90% van de bijstandsnorm voor de schuldeisers. Na afloop daarvan kan de hulpvrager in rechte niet meer worden aangesproken op de resterende schulden wegens een "schone lei".

De gemeente heeft geen rol bij de uitvoering van het wettelijk traject. Deze uitvoering is in handen van rechtshulpverleners/professionals zonder band met de gemeente.

4. KWALITEIT, WACHT- EN DOORLOOPTIJDEN EN JURIDISCHE ASPECTEN

4.1. Kwaliteitseisen

Het is belangrijk dat alle partners vertrouwen hebben in de wijze waarop de gemeentelijke schuldhulpverlening wordt uitgevoerd. In het licht hiervan heeft de Nederlandse vereniging voor Sociaal bankieren (NVVK) kwaliteitsnormen ontwikkeld in de vorm van de gedragscodes schuldregelen, budgetbeheer en sociale kredietverlening. Op de samenwerking tussen de gemeente en de Kredietbank Rotterdam zijn bedoelde gedragscodes van toepassing. Voor inkomensbeheer en bewindvoering is het lidmaatschap van de branchevereniging voor professionele bewindvoerders en inkomensbeheerders (BPBI) verplicht.

4.2. De wacht- en doorlooptijden

De wet stelt eisen aan de wacht- en doorlooptijden. De wachttijd is de tijd tussen het eerste contact en het moment dat de hulpvraag wordt vastgesteld. De maximale wachttijd hiervoor is vier weken. De melding kan via de website, de telefoon of persoonlijk plaatsvinden. De doorlooptijd begint nadat de aanvraag is ingediend en bedraagt acht weken.

4.3. Wacht- en doorlooptijden in geval van crisis

Als er sprake is van een crisis dan is de wettelijk toegestane wachttijd maximaal drie dagen. Dit proces verloopt als volgt: als een crisishulpvrager zich meldt (= dag 1) wordt hij/zij direct ingepland voor een afspraak op de volgende dag (= dag 2). De dag daarna handelt een medewerker van de gemeente de crisis af (= dag 3).

4.4. Juridische aspecten

Met de invoering van de WGS wordt de schuldhulpverlening een publieke taak en krijgt het een bestuursrechtelijk kader. Een besluit tot het doen van een aanbod of het afwijzen van een verzoek om schuldhulpverlening worden als gevolg van de nieuwe wet besluiten in de zin van de Algemene wet bestuursrecht (Awb). Burgers kunnen in bezwaar en beroep gaan als ze het niet eens zijn met een besluit. De termijnen van de Awb gaan dus ook gelden voor schuldhulpverlening. Als deze termijnen overschreden worden, kunnen burgers een beroep doen op de Wet Dwangsom.

5. DOELSTELLINGEN, MONITORING EN VERANTWOORDING

5.1. Doel van de wet

De WGS moet leiden tot een effectievere gemeentelijke schuldhulpverlening. Een belangrijke maatregel om dit te bereiken is het wettelijk inbedden van de taak van gemeenten op het terrein van integrale schuldhulpverlening. Dit betekent dat er bij schuldhulpverlening niet alleen aandacht moet zijn voor het oplossen van de financiële problemen van een hulpvrager, maar ook voor eventuele omstandigheden die op enigerlei wijze in verband kunnen staan met de financiële problemen, zoals psychosociale factoren, relatieproblemen, woonsituatie, gezondheid, verslaving of gezinssituatie.

Preventie en nazorg krijgen naast curatie (het oplossen van problematische schulden) een belangrijke rol toebedeeld. Afgemeten aan de situatie voor de invoering van de WGS moet dit er – onder verder ongewijzigde omstandigheden – uiteindelijk toe leiden dat minder mensen in een (problematische) schuldensituatie terechtkomen, de kwaliteit van de schuldregeling wordt verhoogd en recidive wordt teruggebracht.

5.2. Effectiviteit van de gemeentelijke schuldhulpverlening, meetpunten

De WGS stelt gemeenten voor de uitdaging meetbare doelen te formuleren waaraan (de verbetering van) de effectiviteit van de schuldhulpverlening is af te meten. Met de uitbreiding van de gemeentelijke taken onder het regime van de WGS gaat het daarbij eerder om de effectiviteit van het totale proces (systeemkwaliteit, de opbrengst van de gezamenlijke acties van alle betrokken partijen op het gebied van preventie, curatie en nazorg), dan om de effectiviteit van individuele producten (productkwaliteit).

Het formuleren van meetbare systeemdoelstellingen is echter geen sinecure. Hoe ga je om met een veranderende omgeving (bijv. verslechtering van de economische omstandigheden) of het feit dat veel verschillende partijen voor het resultaat (en de registratie van deelresultaten) verantwoordelijk zijn? Door de gemeente wordt er daarom voor gekozen de doelstellingen zo dicht mogelijk bij huis te houden en in eerste instantie af te leiden van acties die onder de directe invloedssfeer van de gemeente vallen. In het gehele proces van schuldhulpverlening zijn binnen de directe invloedssfeer van de gemeente drie aspecten cruciaal:

- a. Wachtijd. Om verdere escalatie te voorkomen is in geval van schulden snelheid geboden. De wet schrijft voor dat binnen 4 weken het gesprek plaatsvindt waarin de hulpvraag wordt vastgesteld. In geval van een bedreigende situatie is dat binnen 3 dagen. Op dit moment voldoet de gemeente in beide gevallen voor 100% en van de gevallen aan deze voorwaarden.
- b. Kwaliteit stabilisatietraject. Stabilisatie is in geval van problematische schulden de eerste stap op weg naar een schuldenvrije (of schulden beheersbare) toekomst. Een stabilisatietraject duurt op dit moment gemiddeld acht maanden. Op dit moment wordt na acht maanden ongeveer 40% van de gestarte stabilisatietrajecten doorgestuurd naar de Kredietbank Rotterdam.
- c. Kwaliteit minnelijk schuldregelingstraject. De Kredietbank Rotterdam gebruikt op dit moment ongeveer zes weken om het minnelijk traject voor te bereiden.

5.3. Doelstellingen voor de toekomst

Aan de hand van deze indicatoren worden jaarlijks doelstellingen geformuleerd. Voor 2013 zijn dat de volgende:

- a. de wachttijd: in 100 % van de gevallen vindt vier weken na melding het gesprek plaats waarin de hulpvraag wordt vastgesteld. In geval van een bedreigende situatie is dat binnen 3 dagen;
- b. kwaliteit stabilisatietraject: het verkorten van de stabilisatieperiode tot zes maanden;
- c. kwaliteit minnelijk schuldregelingstraject: het verkorten van de voorbereidingstermijn tot vier weken.
- d. nader door het college te bepalen wacht- en doorlooptijden.

5.4. Monitoring en verantwoording

Evenals het geval is met uitkeringen wordt tevens aan de wettelijke verplichtingen van informatievoorziening terzake van schuldhulpverlening voldaan door het verstrekken van gegevens aan het CBS.

De voortgang op de doelstellingen wordt per kwartaal afzonderlijk gemonitord. Buiten de doelstellingen worden met betrokken partijen op cruciale onderdelen in het proces afspraken gemaakt over prestaties, registratie en verantwoording. Ook worden door de gemeente met de lokale partners met betrekking tot "preventie" en "nazorg" afspraken gemaakt en is het aan de gemeente deze te monitoren.

Deze afspraken vormen de basis om ontwikkelingen op de doelstellingen te helpen verklaren. Rapportage aan het directeur SL vindt plaats via een afzonderlijk jaarverslag, opgesteld oor de teamleider Dienstverlening. Jaarlijks wordt bezien of de doelstellingen moeten worden bijgesteld.

6. FINANCIEN

6.1. Aansluiting bij uitvoering WWB

De uitvoering van de WGS maakt administratief onderdeel uit van de uitvoering WWB. Dit geldt voor de personele formatie en de hiermee gemoeide uitvoeringskosten e.d. Vorenge-noemde kosten worden, evenals de bijzondere bijstand in kosten van onderbewindstelling resp., bewindvoering afzonderlijk geregistreerd.

6.2. Gevolgen nieuwe wet

De wetgever heeft de taak aan te geven of de inhoud van de wet leidt tot een taakverzwaring van de gemeenten en, als dit het geval is, hoe deze taakverzwaring gefinancierd moet worden. Zij heeft uitgesproken dat het niet de bedoeling is om structureel extra middelen beschikbaar te stellen.

Het Rijk gaat naast extra kosten ook uit van een inverdieneffect door een extra inzet op preventie, het voorkomen van recidive en nazorg en effecten op aanverwante gemeentelijke taakgebieden (bijzondere bijstand, re-integratie, afsluitingen nutsvoorzieningen, huisuitzettingen, verslaafdenzorg). De financiële consequenties van deze inverdieneffecten kan het Rijk (nog) niet zichtbaar maken.

De netto kosten minus inverdieneffecten zijn door het Rijk becijferd op maximaal 17,6 miljoen euro (2010). Het Rijk stelt desondanks geen middelen beschikbaar omdat zij er vanuit gaat dat deze kosten het gevolg zijn van het crisiseffect en van beleidsmatige keuzes en daarmee geen direct gevolg zijn van de wet en dus voor eigen rekening komen van de gemeente.

In onze gemeente is tot op heden in milde mate sprake geweest van een substantieel crisiseffect. Denk aan de stop op de woningmarkt. Een aanzienlijke stijging van het bijstandsbestand hebben we niet meegemaakt. Wij nemen de beleidsmatige keuzes mee om te voldoen aan de wettelijke plichten.

6.3 Gevolgen beleidskeuzes

Met de bestaande budgetten kunnen de bestaande producten uitgevoerd worden.

In dit plan ligt echter ook de wens om een aantal producten extra of intensiever in te zetten om zodoende inverdieneffect te verkrijgen.

Wij hebben in 2012 de formatie van afdeling SL uitgebreid met 1 FTE (hulpvragermanager schuldhelpverlening). Overige kosten schatten wij budgettair neutraal in. Voor eventuele extra kosten van ketenpartners hebben wij geen extra middelen gereserveerd. Indien zich na de invoering van de WGS extra kosten zouden voordien wordt in het voorjaar 2013 een voorstel nieuw beleid geformuleerd.

Wij gaan in dit plan tevens uit van een gezamenlijke aanpak met ketenpartners. De samenwerking met deze ketenpartners zal een duidelijke meerwaarde voor iedere partner moeten opleveren wil deze slagen binnen de bestaande financiële kaders. Overlap in dienstverlening moet vervangen worden door nieuwe en efficiëntere samenwerking.